

публиканска дружина станъ; Гырджикътъ улови за рѣжътъ *неволюйтъ зетъ* и излѣзе съ дружината изъ кафенето.

Когато дружината минувахъ прѣзъ правыйтъ пѣть на махлѣтъ, свирня отъ музикѣ ся чуеше да иде отъ къмъ друго едно малко кафене на срѣщѣ.

— Да ся поспрѣмъ на една минута, рече Гырджикътъ. Ако обичате, Господине Хрисодактиде, да земемъ и *цыулкытъ*.

— Исидоръ ся зачерви като ракъ. Тойзй, сынтъ на аристократическѣтъ фамилія, тойзи всесиныйтъ, тойзи гордыйтъ момъкъ, който никога не изваждаше рѣжъвицытъ отъ рѣцѣтъ си, него сега да го държи единъ *мечевадецъ* и да му придружватъ неговытъ другари, и да го развождатъ низъ пѣтьтъ, и да пріеме да свиря на прѣдъ него музикѣ, и да го водятъ въ къщѣтъ на онѣзи, който имаше той толкозь *безсиленъ* щото да ѣ отнеме честытъ безъ нищо! Това ся прѣсмѣташе прѣзъ уиытъ си той, когато Гырджикътъ го пыташе, а между това бѣше принуденъ да отговаря утвърдително.

Гырджикътъ влѣзе въ кафенето и излѣзе послѣдуванъ отъ осемъ мина музиканты.

— Напрѣдъ музика! напрѣдъ на чело! извика дружината. Захващайте!

Музикантитѣ миняхъ на чело и захваняхъ да свирятъ единъ хубавъ уломъкъ; а множество челоуѣци ся натрупахъ и всичкы пытахъ.

— Що е това, що е.

— Сватба, сватба! выкахъ наоколо уличныгъ дѣца. Напрѣдъ музика!

Исидоръ прѣличаше на живъ умрътъ.

Дружината вървѣхъ напрѣдъ, и все напрѣдъ, а между това Гырджикътъ, като прѣладе Исидора на двамата ся отъ първытъ паликарега другари, отбы ся тамо въ къщѣтъ на единъ познатъ нему свещенникъ.